

पुराडाशम् M. 7, 21. जिह्वादान् RV. 10, 4, 4. med.: मामदस्व N. (Bopp) 12, 35, v. l. für मा खाद्य. pass.: अद्यते ऽति च भूतानि । तस्मादन्नं तडुच्यते TAITT. UP. 2, 2. अन्यैरद्यते M. 4, 168. अनेनात्स्यामहे वयम् BHATT. 7, 82. व-
मीभिर्दानम् RV. 4, 19, 9. übertr.: अग्नयः प्राणानिवातुमिच्छन्ति M. 4, 28. श-
स्त्रैराद्य शस्त्राणि तमेव BHATT. 9, 48. — Caus. füttern, auffüttern: अद्य
यासो पयो न भवति ज्ञातमेव ता अद्याप्यति CAT. Br. 2, 5, 2, 6. आद्यत्यन्नं
वदुना, aber अद्याप्यते (ohne Object) देवदत्तेन SIDDH. K. zu P. 1, 3, 87. P. 1,
4, 52, VArtt. 5, Sch. Vor. 5, 5, 23, 58. — Desid. fehlt P. 2, 4, 37. Vor. 9,
4, 19, 1.

— अद्य abspeisen: अद्य रुद्रमदीमहि wir möchten Rudra abspeisen
VS. 3, 58.

— आ essen: आताम्य मध्यतो मेद उद्धतम् VS. 21, 43. P. 2, 4, 39, Sch.

— प्र verzehren: पुनर्व वरुणस्य पवान्प्रादेस्तस्माद्वरुणाप्रधासा नाम CAT.
Br. 2, 5, 2, 1.

— वि benagen: मूषो न शिष्वा व्यदन्ति RV. 1, 105, 8. = 10, 33, 3. Nir. 4, 6.

— सम् verzehren: समदत्यामिषं खगाः BHATT. 18, 12.

2. अद् adj. essend, am Ende einer Zusammens.; s. अद्गताद्, ग्रामाद्,
क्रव्याद्, मत्स्याद्, मधद्, यवसाद्, सूयवसाद्, मुकुताद्, क्विरद्.

अद् (von 1. अद्) adj. f. ई essend, am Ende einer Zusammens.: मानुष-
मोसाद् Hlp. 2, 2. रक्तामिषाद् R. 4, 29, 17; vgl. अज्ञाद्, अतृणाद्, अन्नाद्, कृ-
व्याद्, पुरुषाद्.

अद्:कर (1. अद्स् + कर) P. 1, 4, 70. अद्:कृत्य Sch.

अद्क (von 1. अद्) adj. essend, am Ende einer Zusammens.; s. पुरु-
षाद्क.

1. अदन्तिण (3. अ + दन्तिण) adj. f. आ 1) nicht der rechte, der linke:
बाहुः R. 6, 29, 10. — 2) unerfahren, einfältig: मेने ऽथ सत्यमेवेति परि-
हासमदन्तिणा R. 3, 24, 13.

2. अदन्तिणी (3. अ + दन्तिणी) adj. kein Geschenk gebend: अदन्तिणासो
अच्युता डडन्तन् RV. 10, 61, 10. von keinem Geschenk an die Brahmanen
begleitet: क्विः CAT. Br. 1, 2, 2, 4. 2, 4, 2, 14. 6, 2, 2, 40. पञ्चः PANK. II,
101. Kīn. 100.

अदन्तिणत्व nom. abstr. von 2. अदन्तिण in der 2ten Bedeutung, eine
Eigenthümlichkeit der Sattva genannten Opfer, Kīn. Ch. 25, 14, 33.

अदन्तिणीय (3. अ + दन्तिणीय) adj. einer दन्तिणा unworth CAT. Br. 4,
3, 2, 15.

अदण्ड्य (3. अ + दण्ड्य) adj. der Strafe nicht unterworfen: तस्माद्गना-
दण्डो यदेन दण्डबधमतिनयति CAT. Br. 5, 4, 4, 7. नादण्डो नाम राज्ञो
ऽस्ति यः स्वधर्मे न तिष्ठति M. 8, 335. keine Strafe verdienend, unschul-
dig PANK. Br. 17, 1. in Ind. St. I, 33, 20. M. 8, 128. 202.

अदत्क (von 3. अ + दत्) adj. zahlos Kīn. UP. 8, 14.

अदत्त (3. अ + दत् part. praet. pass. von दा, ददाति) adj. f. आ 1) nicht
gegeben: यानशय्यासनान्यस्य कूपोद्यानगृहाणि च । अदत्तान्युभुञ्जान एनसः
स्यातुरीषाक् ॥ M. 4, 202. अदत्तानामुपादानम् 12, 7. अदत्तादायिन् nicht Ge-
gebenes nehmend 8, 340. न अदत्तो मर्हो पित्रा भरतः शास्तुमिच्छति R. 2,
37, 29; hier hat der Dichter vielleicht auch die zweite Bedeutung vor
Augen gehabt. — 2) nicht zur Ehe gegeben, nicht vermählt (von einem
Mädchen) कन्यकानो वदत्तानाम् Kīn. in DĀJABH. 114, 4. — 3) nicht ge-
geben habend: देहि नु मे यन्मे अदत्तो ऽस्ति AV. 5, 11, 9. 10.

अदत्र्यो (instr. f. von 3. अ + दत्र) adv. nicht auf dem Wege des Ge-
schenkes: अदत्र्या दयते वार्याणि ohne dass ihm Jemand geschenkt hätte,
besitzt er Kostbares RV. 5, 49, 3.

अदत्र्यच् adj. nom. ऽपद् = अमुमच्चति, ein aus अद्स् + अच् künstlich
gebildetes Wort, SIDDH. K. zu P. 8, 2, 80. 81; vgl. अदमुपच्, अमुद्यच्, अ-
मुमुपच्.

अदन (von 1. अद्) n. 1) das Essen, Geniessen H. 424. Vor. 26, 130. नि-
न्दितान्नादनम् M. 11, 64. अनाद्यादन 161. — 2) Futter: अद्या सती इवादनं
RV. 6, 59, 3. Nir. 1, 17; vgl. अज्ञादनी.

1. अदत्त part. praes. von अद् essen RV. 10, 4, 4. u. s. w.

2. अदत्त (3. अ + दत्) adj. zahlos: मा दवते दशते मादते नो मा रोषते
सकृत्सावन्परो दाः RV. 1, 189, 5. 10, 79, 6 (s. u. अक्तीकृत्).

अदत्तक (von 3. अ + दत्) adj. zahlos, von Pūshan CAT. Br. 1, 7, 4, 7.
Bh. Dev. in Ind. St. I, 104, 5. Nir. 6, 31.

अदत्यै (von 3. अ + दत्) n. Zahlosigkeit P. 6, 2, 156, Sch.

अदब्ध (3. अ + दब्ध von दम्) adj. 1) der Täuschung unzugänglich,
sicher, treu RV. 4, 55, 3. 6, 48, 10. गोपाः 6, 7, 7. 8, 7. पायवः 8, 18, 2. 1, 89,
5. 143, 8. 6, 71, 3. कृपयः 4, 2, 12. स्पशः 6, 67, 5. चतुः 51, 1. VS. 1, 30. हूतः
RV. 8, 44, 1. die Âditja's 8, 56, 13. 1, 24, 13. 6, 51, 9. होता 1, 128, 1. 76,
2. — 2) unangetastet, unantastbar: अदब्धानि वरुणस्य व्रतानि RV. 1,
24, 10. 7, 66, 6. — 3) lauter, rein, integer: सकृन्धारः सुरभिरदब्धः परि
स्व (vom Soma) 9, 97, 19. 85, 3. 107, 2. यो वामदब्धो अग्निं पाति चित्ति-
भिः VĀLAKH. 9, 3. आ नो भद्राः क्रतवो यत्तु विश्वतो ऽदब्धासो अर्परीतास उ-
द्भिदः RV. 1, 89, 1. VS. 3, 18. — Vgl. die folg. comp.

अदब्धनीति (अदब्ध + नीति) adj. dessen Führung sicher ist: अयमणं
भगमदब्धनीतीनच्छा वेचे RV. 6, 51, 3.

अदब्धव्रतप्रमति (अदब्धव्रत [अदब्ध + व्रत] + प्रमति) adj. um die un-
verrückte Ordnung besorgt, Agni RV. 2, 9, 1. Sij. zu Air. Br. 1, 28: हिं-
सारहिते कर्मणि प्रकृष्टा मतिर्यस्याग्निः सः; eine andere Erklärung giebt
derselbe zu der Stelle im RV. und MĀNDH. zu VS. 11, 36.

अदब्धायु (अदब्ध + आयु) adj. dessen Lebenskraft unangetastet ist, in-
teger vigore, Agni VS. 2, 20.

अदब्धासु (अदब्ध + असु) adj. dessen Leben rein, lauter ist: अदब्धासु-
र्धनमानो ऽहव त्रितो धृतो दधार त्रीणि AV. 5, 1, 1.

अदम् (3. अ + दम्) adj. zuverlässig: ता वृधत्तावनु यून्मर्ताय देवावद्भा ।
अर्कता चित्पुरो दधे ॥ RV. 5, 86, 5.

अदम्भ (3. अ + दम्भ) adj. nicht dürftig, nicht gering, viel AK. 3, 2, 12.
H. 1426. देवा अदम्भाश वो यमोदित्या अर्केतन RV. 8, 47, 6.

अदमुपच् adj. f. ऽमुर्ची, = अदत्र्यच् SIDDH. K. zu P. 8, 2, 80. 81. Vor. 3,
148. 4, 12. 26, 80.

1. अदम्भ (3. अ + दम्भ) m. Abwesenheit von Betrug, von Verstellung:
तमदम्भेन — अनुवम् R. 2, 86, 2.

2. अदम्भ (3. अ + दम्भ) 1) adj. ohne Betrug, ohne Verstellung. — 2)
m. ein Beiname Āiva's, Āiv.

अदय (3. अ + दया) adj. unbarmherzig: अदयो वीरो शतमन्युरिन्द्रः RV.
10, 103, 7. — अदयम् adv. heftig: इच्छामि चैनमदयं परिरब्धुमङ्गैः VIKH.
147. — Vgl. निर्दय.

अद्दक v. l. statt अद्दक im gaṇa गर्गादि.